

[Lysholt Hansen.]

med en anden minister, der har givet os direkte forkerte oplysninger. Det må være sådan, at vi, som skal tegne folketinget og folketingets partier i finansudvalget, kan få den orientering, der skal til. Det er rigtigt, som statsministeren sluttede sit svar til hr. J. O. Krag:

„Derfor måtte der foretages et skøn, og på det foreliggende grundlag nåede regeringen til, at et beløb på 100 mill. kr. var rimeligt.”

Ja men var det så ikke mere rigtigt, om vi i socialdemokratiet også havde haft en mulighed for at skønne; så vi ikke ensidigt — for der var ingen oplysninger i aktstykket — skulle acceptere det skøn, som regeringen var kommet til? Vi forlangte også, fordi denne sag var så stor; og fordi der ikke var mulighed for at få oplysninger, at den blev behandlet her i salen; det havde været en naturlig konsekvens.

Jeg beklager dybt, at vi får vanskeligt ved at tage stilling i finansudvalget, hvis vi ikke kan regne med i fremtiden at få de oplysninger, som man kan få i ethvert andet folketingsudvalg herinde. Ingen minister ville nægte et folketingsudvalg, der bad om oplysninger, at få dem. Der er sket en regulær nægtelse heraf over for os; vi kunne ikke få de oplysninger, den bedømmelse, som landbrugsministeren sagde regeringen byggede på. Noget sådant kan vi ikke blive ved at stå model til.

Knud Hertling: Jeg vil gerne takke regeringen for tilsagnet om at få den grønlandske erhvervsstruktur kulegravet i den kommende tid; det er et ønske, som er fremsat, og imødekommenlsen deraf takker jeg meget for. Jeg takker også for tilsagnet om, at vi får årlige Grønlandsdebatter her i folketinget. Det er noget, vi trænger til, og jeg er meget glad for at høre, at regeringen vil gå med til det. Jeg vil også gerne takke den socialdemokratiske ordfører for tilslutning til denne tanke.

I fortsættelse af de udtalelser, jeg fremsatte i går vedrørende minebyen Qutdligssats fremtid, vil jeg gerne sige; at vi, når vi ser realistisk på tingene, må erkende; at byens skæbne synes at være besejlet. Allerhøjst kan vi håbe på en længere afviklingsperiode; og det synes jeg man bør have ud fra

sociale hensyn. To hovedkrav må vi stille for de mennesker, der kommer til at flytte, nemlig at de på forhånd sikres boliger og fast beskæftigelse. Boliger må vi kunne skaffe dem, men jeg tvivler mere på, at vi vil være i stand til at skaffe alle varig beskæftigelse. Med denne mulighed for øje må det være rimeligt at forlange, at regeringen bruger den kommende tid til forbedrelse af sociale sikringsformer, måske helst i form af indførelse af arbejdsløshedsunderstøttelse, som vi jo endnu mangler lovgivning om i Grønland.

Det var med en vis forbavsel, jeg hørte hr. Vivikes udtalelser. Hr. Vivike behøver ikke at minde mig om, at jeg har været med til at drøfte dette spørgsmål mange gange i Grønlandsrådet, det ved jeg udmærket selv. Det, jeg har gjort i går, er at gøre opmærksom på, at vi bør have en længere afviklingstid til denne meget alvorlige sag, så befolkningen i Qutdligssat kan få bedre tid til at vænne sig til tanken. Endvidere ligger det sådan, at hele vort sociale administrationsapparat i Grønland lige er startet og ikke er i stand til at tilgodese alle de forhold, som flytningen af ca. 1.200 mennesker kommer til at medføre. Endelig har vi set netop her i sommer efter Grønlandsrådets møder i juni måned, at fiskeriet er gået meget dårligt. Vi må derfor se i øjnene, at hvis vi gennemfører denne folkeflytning i løbet af meget kort tid, kommer vi ud for meget store arbejdsløshedsproblemer, og jeg tror næppe, et medlem fra socialistisk folkeparti ville være interesseret i bevidst at sende grønlandske arbejdere ud i arbejdsløshed.

(Kort bemærkning).

Haunstrup Clemmensen: Jeg vil gerne takke for de bemærkninger, hr. Per Hækkerup gjorde til mig vedrørende de sikkerhedspolitiske spørgsmål. Det blev først fremført, at nedsættelse af tjenestetiden ikke kunne gennemføres uden en svækkelse af styrkemålene. Det er klart, at der må være en vis forbindelse mellem styrkemålene og længden af den militære tjenestetid, og det er lige så klart, at en forbedret og rationaliseret udnyttelse af uddannelses-tiden vil kunne afbøde de eventuelle negative virkninger af en tjenestetidsnedsættelse. Jeg går